

Aburi calzi din doruri.

Sorina

Aburi calzi din doruri.

Visul îmi vorbește-n șoapte.
Suflarea-mi se revarsă lin,
de parcă-ar fi un pelerin,
ce rătăcește-ncet prin noapte.

Trăirile se mișcă-n brațe,
sub pleoape ochi călătoresc,
sub talpa stângă-mi lenevesc,
cărări ce vor să se înalțe.

Un colț de lună atârnat,
de cuibul fulgilor de nea,
pe cerul unei nopți dormea,
de carul mare luminat.

Îmi curg alene din pahar,
doar aburi calzi din doruri,
pe aripi, visele în zboruri,
spre dimineți, încet, dispar.